

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.
Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč, večerne številke po 4 nvč; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

GLASILO

POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Stane 4 nvč.

Telefon št. 870.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglaš i. t. d. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravnništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Novejše vesti.

Madrid 5. Minister za znanje stvari se je izjavil v nekem pogovoru, da je Španjska pritrdila ponudbi papeževi. Vlada je vsprejela posredovanje v sporu med Španjsko in Ameriko, seveda pod pogojem, da ostaneta nedotaknjeni čast in celokupnost ozemlja španjskega. Za premirje bi morali zaprositi ustaši sami.

New-York 5. »Journal« je dobil iz Havane vest, da je tamošnji generalni konzul Lee prijavil tam bivajočim podanikom združenih držav, da morajo biti pripravljeni, da bodo mogli še danes zapustiti Kubo.

Washington 5. Členi zbornice reprezentantov so dobili obveščanje, da se je nekoliko vojnih ladij odposlalo v Havano, da vsprejmo tam generalnega konzula Lee in druge uradnike konzulata. Vsi Amerikani žele zapustiti Kubo. Generalni konzul Lee je brzojavil, da v slučaju, da se napove vojna, ameriški podaniki ne bi mogli zapustiti Kube pred nedeljo.

Dunaj 5. V tukajšnjih diplomatskih krogih vlada menenje, da Amerika kaže malo volje v to, da bi vsprejela posredovanje papežev. Zatrja se tudi, da se je cesar Fran Josip obrnil do Evropskih vladarjev za skupno akcijo v preprečevanje vojne in da se odgovori teh vladarjev glas pritrdjevalno.

Rim 5. »Agenzia Stefani« piše: Med poslanikom Španjskim in Sveto stolico je živo menjavanje poslanice glede oblike premirja kakor naj bi ga predložil papež.

Madrid 5. Neugodnim znamenjem se smatra okolnost, da predsednik Mae Kinley še ni izjavil, da vsprejme posredovanje papežev. Vojaški krogi Španjski so absolutno nasprotni premirju na Kubi. Tu gojé jako malo nade, da bi posredovanje papežev imelo kaj uspeha. Minister za kolonije je prepričan, da je vojna verjetnejša nego pa mir.

Madrid 5. Med papežem in Španjsko vlado se vrši brzogovornim potom razgovor o obliki, v kateri naj bi se predložilo premirje. Čim bode določena ta oblika in — kakor se je nadejati — tudi vsprejeta od Amerike, bode predsednik Mae Kinley vplival na ustaše na Kubi, naj vsprejmo premirje. V istem zmislu bode vplival tudi papež potom škofov na Kubi. Jutri ali pojutrišnjem se določi predlog.

Proti zistemu poitalijančevanju v Istri.

Interpelacija posl. Spinčića, Laginje in tovarišev do nj. ekscelence, gospoda ministerskega predsednika, kakor voditelja ministerstva za notranje stvari.

Dozdeva se, da e. kr. politiške oblasti v Primorski same hočejo storiti vse možno, da prav kmalu postane resnica, kar se izzivalno in nekaženjeno prepeva že leta sem, da se namreč sme govoriti »le italijanski v tej domovini Rossettija«.

Temu rogoviljenju se ustreza na neverjeten način, kakor kaže priložena, poštnine prosta uradna dopisnica okrajnega glavarstva v Pulju, kateremu je voditelj okrajni glavar Rossetti.

Ni zadosti na tem, da se občinam, župnim uradom, voditeljstvom ljudskih šol dopisuje skoro izključno italijanski tudi tam, kjer je dotično obsežje obljudeno le ali večinoma po Hrvatih — se poseza v najnovejšem času tako daleč, da se celo hrvatskim čitalnicam pošiljajo uradni spisi v italijanskem jeziku, kakor n. pr. v prilogi omenjeni »Hrvatski Čitaonici« v Pomerju.

Ozirom na take dogodke se čutijo podpisani primorani staviti vprašanje do Njegove ekscelence, gospoda ministerskega predsednika, kakor voditelja ministerstva za notranje stvari:

Ali je njegova ekscelence pri volji, da nemudoma zaustavi poitalijančevanje dežele, kakor je isto postalo v zistem politiškim oblastim v Istri? Dunaj 30. marca 1898.

Uprav, ko sta kolonista z vrečami krompirja na hrbtu zapuščala dvorišče, spremljana od Polževe rodbine, prikazal se je na cesti koleselj in v njem nekdanja znanca Polževa: stari Nemec in bradač. Bila sta to Hamera. Kolonista, odloživša vreče, sta s kričjem vstavila koleselj.

O čem so se razgovarjali, tega ni razumil kmet. Videl je samo, da se kolonista hudujeta ter kažeta z rokami sedaj na Polževo kočjo, pa zopet na grajske stavbe. Nakrat pa sta se obrnila k njemu, govoreča po poljski:

»Celó tepec ve, da človek prebije kako tako čez noč, toda živina ne vzdrži na planem v mrzli noči!... S takim položajem se ne spoprijazimo in zlodej nas vzame vseh...«

Potem sta kričala znova po nemški, sedaj jeden, sedaj drugi po vrsti, kakor bi celó v navalu srda znala ohraniti skladnost in red.

Nasprotno pa sta bila oba Hamera popolnoma mirna. Strpljivo in važno sta poslušala hudovanje kolonistov; le včasih je kateri zinil kako besedo v odgovor. Ko sta se kolonista vtrudila s kričanjem, poprijel je za besedo mlajši Hamer. Kratki govor njegov je očividno pomiril razjarjenca, kajti stisnivi roko očetu in sinu, vzela sta zopet na rame svoj krompir ter sta odšla jasnejšega lica proti taboru.

»Kako se imate, gospodar?« je zaklical s ko-

V obrambo domačega ribištva.

Interpelacija poslancev Spinčića in Laginje in tovarišev do njegove ekscelence gospoda ministra za trgovino.

Tudi v novejši čas se opetovano oglašajo opravičene pritožbe o svojevoljnem, protizakonitem in pogodbi nasprotnem postopanju Čozotov na lovu rib, zlasti v vodovju Kvarnera, s katerim se domačemu prebivalstvu jemlje vsakdanji kruh in se uničujejo ribe že v kali. Sledi takemu postopanju se že opažajo močno na trgih, sosebno na kvarnerski obali.

Nadalje se zdi, da se naredbe o ribarenju na morju ne izvajajo na primeren in pravičen način, zlasti nasproti onim ribičem, ki žele loviti v obsežjih drugih občin; ali nasproti onim, ki fukatično že love v takih občinah, ker se na pr. ribičem iz Drage, Mošćenice in Berseča ne dovoljuje, da bi lovili na sosednji obali Cresa, da si so od nekdanj ribarili ob tej obali in dasi v obsežju rečene občine ni zadostnega števila profesionalno izvežbanih ribičev; in se na drugi strani — glasom še ne rešene prošnje od dne 8. januarja 1897. na e. k. pomorsko oblast — občina Punat pritožuje proti postopanju ribičev iz Krka.

Vsled tega in z ozirom na istodobni predlog posl. viteza Vukovića in tovarišev, tičeči se povzdige in povspesevanja ribarenja na morju na obalah monarhije, oziroma na sklepe dotične enketne komisije, ki je minolega leta zborovala v Trstu, dovoljujejo si podpisani nastopno vprašanje do Njegove ekscelence gospoda ministra za trgovino:

1. Kani-li njegova ekscelence zaprečiti toliko kratki ponavljajoče se zlorabe od strani Čozotov o vršenju lova na ribe?

2. Kani-li njegova ekscelence, sosebno v pogledu na gori navedena dva slučaja in druge slične, ukreniti potrebne odredbe za izvajanje predpisov za ribarenje na morju?

3. Je-li njegova ekscelence pri volji, dovesti

leselja stari Hamer Polžu. »Kaj, ali se pogodiva za posestvo?«

»Ne.«

»Čemu ga nadlegujete, oče?« mu je segel mlajši v besedo. »Še sam pride k nam!«

»Ne«, je odvrnil Polž. Poluglasno pa je dodal: »Kako sta se ta živodera zagrizla va-me!...«

Koleselj je zdrčal dalje. Kmet je gledal za njim, nekoliko pomislil ter naposled jel praviti ženi:

»Kaki ljudje so ti Švabi!... Hamera izgledata kakor gospoda; ona dva, ki sta nesla od nas krompir, pa kakor kmeta: vendar pa podajajo roke drug drugemu kakor bratje. V nas pa, ako so se ljudje sprli med seboj, pa ne poslušajo več drug drugega; ti pa, če se tudi srdé, vendar še umejo drug drugega ter napravljajo mir...«

»Čemu ti, stari, neprestano le hvališ Švabe?« mu je segla v besedo Polževa, »a na to niti ne pomisliš, da te hoté izpodrinuti s posestva? Boj se Boga, Jožef!...«

»Kaj naj mi store oni! Z govorjenjem ne opravijo ničesar, ker jim povem vsikdar, kar vem. V pretep pa se tudi ne spusté.«

»Kdo ve to?« je odvrnila žena. »To je gotovo, da jih je veliko, ti si pa sam.«

(Pride še.)

PODLISTEK.

72

PREDNJA STRAŽA.

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Poslov. Podravski.

»Gibčni ljudje so ti Švabi«, je mrmral, »in pametni...«

Bister njegov pogled je v teku pol ure odkril dve tajnosti novodobnega dela: naglice in organizacijo.

Proti poludnevu sta prišla k Polževim dva kolonista iz tabora ter prosila, naj njima prodajo masla, krompirja in sene. Masla in krompirja sta takoj dobila, sene pa jima Polž ni hotel dati.

»Dajte nama vsaj za jeden speljaj slame«, je prosil jeden z močno tujezemskim naglasom.

»Ne, niti stebila ne dam, ker je nimam«, je odvrnil Polž.

Kolonist je jezno vrgel čapko ob tla.

»Pasja kri, ta Hamer«, je zaklical, »v kako nadlogo nas je spravil!... Rekel nam je, da najdemo tu dvorska poslopja ter krme in vsega, toda mi nismo našli ničesar. V grajsčini ni krme, a v poslopih sedi židovska golazen ter pravi: »ne gremo se od tod!...«

do izvajanja sklepe enketne komisije za ribarenje na morju, ki se je vršila minolega leta v Trstu? Dunaj, 30. marca 1898.

Dopisi.

Iz tržaške okolice. (Izv. dop.) Te dni sem prejel pismo od prijatelja mladeniča, ki služi v vojakih. Tega pisma sem se razveselil iskreno, kajti dobro znamenje je to, ako naši okoličanski mladeniči tudi daleč od doma goje tako intenzivno v svojem srečnem narodni in rodoljubni čuti. In ker je v pismu izražena marsikatera pametna misel glede na delovanje naših društev, oziroma vzgajanje našega ljudstva v narodnem zmislu, dovolite mi, da posnamem tu iz omenjenega pisma vse ono, kar sme v javnost:

Sedaj še le vidim, kaj pomenja to: dobri nasveti, lepi pouk in vspodbuja do učenja. Vaše besede, ki sem jih slišal tolikokrat na vajah našega pevskega društva in ki so se glasile prilično: »Mladenčiči, vedite, da je sicer res glavna naloga našim pevskim društvom vežbanje v petju, ali, še drugi namen je tem društvom. Mi želimo, da postane vsaki mladenič-ud pevskega društva: mož! To je, da se kolikor toliko izučí v vsem in da bodejo društveniki uzor vsem drugim. Potem še le dobe društva in udje istih ugled in spoštovanje povsod. Učite se, kolikor morete, bodite skrbni in varčni, spoštujte druge in drugi bodo spoštovali Vas!

Če bode te skrbni in varčni, ohranite in zboljšate si svoje stanje in nikdar vam ne bode treba uklanjati tilnika tujcu! — Tako postanete svobodni in gospodarji premoženj, podedovanih od pradedov. Lepe besede so bile to. Jaz sem se ravnal po njih, kolikor sem mogel. Sedaj občutim koristi, katere imam od tega. Čez kake štiri tedne zvršim tukaj šolo in če Bog da, se mi bode godilo potem bolje. Šola je težavna. Dan in noč se moram mučiti, da izhajam. Kako bi mogel vršiti to, da se nisem že prej privadil učenju, kakor ste me vspodbujali Vi? Nikoli!! Tu imam le malo tovarišev; le tu pa tam se shajamo s tremi znanci in zapojemo kako narodno, ki mi vsikdar vzbuja prijetnih spominov na lepo milo domovino Slovencev. Kako dolg čas bi mi bil sedaj, da nisem zahajal v društvo in k vajam! Tako pa, kadar me obhaja otožnost, si pomagam hitro. Zapojem si sam jedno ali drugo tolikih lepih pesmic, katerih smo se učili, in vsaki hip sem v duhu doma med svojo prijateljico. Res ni to tako, kakor je bilo takrat, kadar smo pri kozarcu vina prepevali v zboru naše divne pesnice ali vendar me to teši vsaj kolikor toliko.

Če bi mogel, šel bi danes do vseh okoličanskih mladeničev in bi jih nagovarjal, naj pridno zahajajo v društva in v šolo in naj radi sprejemajo in izvajajo pouke voditeljev. Koliko vidim tu mladeničev propalje, katerim ni mar ni za Boga ni za nič drugega, — prave barabe so. Naletam tudi na revčke, ki ne vedo ne pisati ne čitati. Ah, kolika je to žalost, da ne morejo ti, kadar bi hoteli in kar bi sami hoteli, sporočiti in pisati svojim starišem in prijateljem! — Vse to morajo storiti oni po drugih.

Kaj pa je z eikorijsi? Ali še kaj životarijo te nesrečne duše? Ti grobokopi tržaškega Slovenstva! Te izdajice lastnega rodu matere in domovine! Oni, ki so storili nesrečne toliko ljudi in družin! Če bi bili vsi okoličani taki, ne bilo bi škoda, če bi se jim zgodilo kakor prebivalec Sodome in Gomore. Jaz mislim, da te ostudne izdajice ne morejo imeti nobenega mirnega in srečnega dneva! Zavedajoče se vsega zla, ki so ga storili, mora jih peči vest, če je imajo še kaj — noč in dan. Kako bodo oni odgovarjali kedaj pred večnim sodnikom radi groznih nesreč, ki so jih zakrivali — in večinoma vedoma — svojim početjem! Judež Iskarijot je prodal svojega Gospoda za par grošev, ti pa so prodali za par grošev svojo domovino, svojo kri. Bolest, velika bolest me prešinja, ko se spominjam nesrečnih dni zadnjih volitev.

Kaj naj bi Vam še pisal nadalje o tem, ko vse to dobro veste sami in trpite radi tega.

Vedno ne bode tako, kajti mera je že polna. Pozdravite mi društvenike našega društva. Upam, da so še vedno zvesti vsi in da napredujejo.

Če se Vam poljubi blagovolite mi kaj sporočiti o priliki.

Vesele praznike!

Še enkrat Vas srčno pozdravljam in ostajam Vaš

N. N.

Bodí zdrava domovina,
Mili moj slovenski kraj.

Politični pregled.

Driavni zbor. — (Gospodski zbornica.)

Včeraj je imela gospodski zbornica svojo sejo. Predsednik knez Windischgrätz se je spominjal pokojne nadvojvodinje Natalije ter je prijavil zahvali Njegovega Veličanstva in nadvojvode Friderika. Baron Helfert je predložil predlog v varstvo spomenikov. Zbornica je odobrila dogovor med Avstro-Ogersko in Italijo o vzajemnem podpiranju ubožnih bolnikov.

Priprave za delegacije. V večeršnjem posvetovanju ukupnih ministrov pod predsedstvom cesarjevim se je končno določil ukupni proračun in druge predloge, ki se imajo predložiti delegacijam.

Občinske volitve na Reki. Na večeršnjih občinskih volitvah na Reki so bili zopet izvoljeni kandidati stranke avtonomašev. Vladna, liberalna in hrvatska stranka se niso udeležile volitve. Zadnji občinski zastop, ki se je upr. razširjenju madjarske jurisdikcije tudi na Reko, je bil, kakor znano, razpuščen. Radovedni smo, kaj se zgodi z novim zastopom, ki bode obsejal iste želje in ki bode gotovo istega menenja kakor prejšnji.

Zaključek reških Hrvatov, da se ne udeležijo volitev, umejemo mi popolnoma, saj so za njih vsi jednaki, naj bodo že avtonomaši, ali liberalci, ali pristaši ogrske vlade. Sovražijo jih — vsi! Oziroma na odnošaje, v katerih žive reški Hrvati, bi bili mi sploh tega menenja, da reški Hrvati imajo družega nujnejšega posla, nego pa na volilnih borbah. Najprvo morajo usposobiti svoje mase za take borbe. V to pa treba vzgoje, šole! Ali ni žalostno to, da na Reki ni nijedne hrvatske šole za tisoče hrvatskih delavcev in težakov? Šol dajte najprej svojim masam — volitve pridejo potem same ob sebi!

Rusija in Turčija. Veliko senzacijo vzbujajo v diplomatskih krogih vest, da je Turčija dovolila Rusiji, da smejo ladje dobrovoljnega brodograjskega društva skozi Dardanele. Sodi se, da sti Rusija in Turčija sklenili posebno pogodbo, da bodo smele ruske ladje skozi Dardanele, ne da bi se kršili pariška in berlinska pogodba.

Na teh ladjah da je baje 20000 novincev, namenjenih v pomnoženje ruske posadke v novopridobljenem vojnem pristanišču »Port Arthur« v Kitaju.

Domače vesti.

Odbor polit. društva „Edinost“ bode imel jutri, v četrtek zvečer, ob 1/2 8. uri svojo sejo v prostorih »Del. podp. društva«. Na dnevnem redu bodo jako važni predmeti, z bok česar se pozivljajo gg. odborniki in njih namestniki, da se gotovo udeležijo te seje.

Zaslugi priznanje. — V tem veselem trenutku, ko je stopil naš list v novo dobo razvoja, ne smemo pozabiti moža, ki zasluži povsem, da se ga imenuje, kajti uprav on je imel velik delež na ustanovitvi »Edinosti«.

Pokojni Dolinar je imel mnogo prijateljev, katerim je zaupal svoje misli in s katerimi se je pogovarjal, kako bi pomagali našemu narodu. Neka dne je prišel k sv. Ivanu v hišo tamkajšnjega poznane rodoljuba. Nepozabni Dolinar in dotični tamkajšnji rodoljub sta bila jednih mislij, da treba ustanoviti društvo, ki bi bilo politično in ob enem tudi bralno društvo, katero naj bi izdajalo tudi list. Ugibala in ugibala sta, sklepala in sklepala, a povsod je igral denar važno ulogo. Dolinar ni imel denarja in našemu rodoljubu ga tudi ni preostajalo. Navdušen, kakor je vsikdar dotični naš rodoljub, vzkliknil je tudi takrat Dolinarju: »Veš kaj, Ivan, društvo mora biti in tudi list mora biti. Za društvo dam jaz prostor in za denar poskrbim tudi jaz«. — Dogovorjeno, storjeno. Naš rodoljub je izpraznil spalnico, stisnil se z ženo in otroci v mali prostorček hiše — in iz spalnice bili so tu: prvi prostori političnega društva »Edinost«.

Sedaj je trebalo tiskati list, trebalo je denarja. In naš rodoljub je tekal okoli; tukaj je

prosil, tam garantiral, tu navduševal — in denar je bil tukaj — list »Edinost« je zagledal beli dan.

In kdo je ta rodoljub? Kdo je ta mož? Ta mož, čegar ime bo z zlatimi črkami zapisano v naši zgodovini, je: **Anton Trobec!**

To je vendar prehudo. V »Soči« čitamo:

»Mestni magistrat ljubljanski je poslal v Gorico nekemu slovenskemu uradniku srečke kranjskega stolnega mesta na razprodajo. Pošiljatev je bila taka: Firma na zavitku nemška, naslov nemški, v zavitku srečke s tiskanimi prilogami v nemškem in laškem jeziku, o slovenščini pa ne duha ne sluha. Naše menenje je to, da bi se moral slavni mestni magistrat ljubljanski ozirati na vsaki način na slovenski jezik za Gorico, pa naj se pošiljajo take srečke na razprodajo v Gorico komurkoli. Vprašanje: Ali se je to zgodilo po »neljubi pomoti«, vedoma ali kako?»

Človek bi menil, da je to nemogoče, kar piše tu goriška »Soča«. No, da vse to ni le mogoče, ampak kruta resnica, zato imamo mi dokaz v rokah. Možu, katerega prištevamo najodličnejšim rodoljubom tržaške okolice, je došlo iz Ljubljane pismo nastopnim naslovom: »Magistrat der Landes-Hauptstadt Laibach. Wohlgeboren Herrn Giovanni Balanič, Gasthofbesitzer, Prosecco — Kstd.« In v pismu srečkez nemškimi in laškimi prilogami.

Kakor se nam poroča, je delal naš Ivan Balanič s Proseka prav debele oči, ko je dobil kaj takega iz slovenske metropole! To je res nekoliko prehudo!

Naj ne bode pozabljeno! — Pri sv. Ivanu je še sedaj hiš, ki so osiročene, katere imajo in nimajo očeta. Nimajo ga, ker ne more skrbeti za nje, imajo ga, a ne doma, temveč v ječi, kjer prenaša kazni, katero mu je naložila oblast radi volilnih izgrediv. On zdihuje v ječi po svojih, doma pa zdihujejo otroci po njem — zdihujejo po onem, kateri jim je nosil vsaki dan domov trdozasluženi kruhek. A sedaj ga ni, noče priti, ker priti ne sme. Revščina je po teh hišah velika. Nekateri otroci so bili bosí, drugi nagí, tretji lačni. To zimo smo nabrali med sabo kakih 60 gl. Nekatero otroke smo obuli, nekaterim družinam smo dali podpore v denarju. Ali vse to ne pomaga, da bi mogli mi povrniti v dotične nesrečne družine ono srečo, ki je vladala prej v njih. In vsa ta žalost, vse to gorje v družini je prišlo vsled bojev proti odpadnikom, ki so bili ob volitvah za Garibaldina proti poštenemu Avstriju! A Bog ne plačuje vsake sobote, njegova roka je velika! —

Darovalcem in nabiralecem naj povrne usmiljeni Bog! Sprejmejo naj tem potom najsrčnejšo zahvalo nesrečnih družin, ki se vsaki dan spominjajo v molitvi blagih dobrotnikov, v svesti si, da Bog usliši molitev nedolžnega siromaka!

Čast komur čast! — Od Sv. Ivana nam pišejo: Pri nas so se nabrali že 3 stotaki za družbo sv. Cirila in Metoda. Dolžnost mi je torej, da pohvalim požrtvovalne nabiralece, blage darovalce in — našega poslanca g. Vatroveca, ki je o vsakem stotaku segnil globoko v žep. Ako povem še to, da je naš g. poslanec predsednik vsem tukajšnjim društvom; ako povem, da je samo tamburaškemu zboru daroval 60 gl., ako povem, da ne zamuja nikdar prilike, ko je treba žrtvovati ali darovati kaj, ako povem, da je tudi tukajšnjemu konsumnemu društvu ravno on bil, na katerega se je zidalo ob vsaki priliki, ako povem, da je najuglednejši cerkveni starešina, ne čudimo se prav nič, ako ga čitamo v »Edinosti« med onimi darovatelji, katerih imena so zapisana zlatimi črkami. Tudi mi mu kličemo hvaležno: »Bog Vas živi, Bog Vam povrni stotero!« —

Arma nazionale (!) — ali narodno orožje sta rabila danes zjutraj v ulici Torento dva tržaška mesarja. Sprijela sta se najprej s pestmi, ali, to ni bilo prav enemu od njiju, marveč spustil je koš na tla ter zbežal iskat onega orožja, katero je Hortis predbacival nam — namreč kamenja! Drugi, ne bodi len, vdaril jo je za njim. Konec šali in žalogrja je bil ta, da je eden vdobil precej veliko rano na sredi glave, med tem ko je drugi imel krvav nos in zgornjo ustnico!! Hortis mora razvideti sedaj, da kamen ni nepoznano orožje ravno Italjanom.

Očevidec.

Koncert. Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu je stopila — radi koncerta,

ki ga pripravljajo za prihodnji teden, dne 16. t. m. — v zvezo z odličnim »Trio Glasbene Matice« v Ljubljani, sestojecim iz gg. Hoffmeisterja (klavir), Vedrala (gosi) in Janeka (cello). Imenovani nastopijo skupno, pa tudi vsak za-se in dobi naše občinstvo priliko, prepričati se o umetniški izbornosti učiteljskega osebja, ki deluje na ljubljanskem glasbenem zavodu. Nastopita tudi odlična primadona slovenske opere v Ljubljani gđe. Sevsčikova in znameniti baritonist gosp. režiser Noll. Konec se bode odlikoval vseskozi po umetniški svoji vsebini.

Nesreča. V nekem kamenolomu v Nabrežini se je zvalil kup gruča na Josipa Tavčar iz Križa št. 251 in ga je podsul popolnoma. Kamnoseki in drugi delavci so ga naglo rešili iz takega hudega položaja ter so naročili voz, s katerim je bil Tavčar prevezen v tržaško bolnišnico.

Slava! — Iz Nabrežine nam pišejo: Slava! kličemo Vam tržaškimi, toli požrtvovalnim odličnim rodoljubom, osobito onim, ki so zvršili dejanski prekoristen in neprecenljiv kulturni narodni zavod.

Le pogumno in hrabro naprej v blažilo in omiko vseh, osobito pa Slovencev ob Adriji naše mile domovine! Če viharja moč razsaja, moramo mi toli hrabreje odbijati krivične napore. »Edinost« bodi nam trdnjava in zavetišče v dnevih gorostasno-krivičnih neviht, ki toli pogosto razsajajo nad nami. Kličemo Vam še enkrat; Živio in Slava! ter pristavljamo:

Domovini posvetimo dela svoja in moči,
Z moško roko jo branimo, z umom ji jasimo dni.

Zraven se:

Za dom, pravico, bratov čast,
Stojimo trdno kakor hrast!

Pozdrav „Edinosti“ od sv. Ivana. — Pišejo nam: Pero ne more opisati mojega veselja, ko sem zagledal danes našo »Edinost«. Naša »Edinost« iz naše tiskarne. Srečen jaz, da sem čakal to veselje. Srečni mi, da nam ne bo treba več segati po tujih listih! Srečen narod, ki ne boš zajemal novic iz popačenih židovskih glasil, temveč dobival boš zdravo hrano iz rok naših mož, od mož, ki imajo sree za-te, ubogi narod, od mož, ki se boré za-te, nesrečni narod, ki se boré za tvoje tlačene pravice! Hvala Vam gospóda, tisočera Vam hvala! Hvala darovateljem, vsem, ki se trudijo v probujo našega ljudstva! Gospóda, sem rekel, o ne gospóda, Vi niste gospóda, temveč narodni mučeniki. V Vaših sreih je združena vsa bol našega naroda, Vi ste znali za vse krivice, pomagali ste, kjer ste mogli. Da bode Vaša pomoč izdatnejša, žrtvovali ste, rekel bi, nekateri vse, samo, da bi pomagali temu tlačnemu narodu. Bog, ki je pravičen, poplača Vam i to! Bog Vas živi! Bog Vam povrni! Moje želje, moja voščila, moje veselje, ki mi napajajo sedaj mojo presrečno dušo, naj se zlijejo v srčno željo: Naj Vam da Najvišji učakati oni srečen trenutek, ko pride naš narod zmagonosen pred Vas in Vam hvaležno zakliče: »Svoboden sem, sedaj uživam jednake pravice z drugimi, a vse to ste mi priborili Vi!«

Umestna misel. V »Slovenec« čitamo; Izprožila se je misel, naj bi se o Veliki noči sešli zastopniki bogoslovnega, pravniskega in modroslovnega slovenskega znanja, da sestavijo skupno spomenico na misterstvo glede ustanovitve slovenskega vseučilišča v Ljubljani. Posvetovali naj bi se s strokovnega stališča o potrebi in važnosti tega zavoda, o sredstvih in pomočnikih, o zadržkih in ovirah. Za zastopnike je odločil bogoslovni profsorski kolegij profesorje gg. Janežiča, dr. Dolencea in dr. Kreka. Od pravnikov so voljeni gospodje dr. Ferjančič, dr. Majaron in svetnik Polee; od »Matice Slovenske« gospodje predsednik Levec in ravnatelj dr. Požar in Šubic.

Kaj še smemo Slovenci? — Pišejo nam: Solzami v očeh me je vprašal priprost domačin, da-li je resnično, da je vsa vojska magistratova nad našim preljubljenim škofom. Ko sem mu pojasnil to, zaškripal je zobmi in vzkliknil: »Pisati ne smemo slovensko, govoriti tudi ne, moliti tudi ne več, — kaj nam ostane še? Naj nas ne prisilijo, da bomo.....

Gospodom, ki so poklicani za to priporočamo, naj skrbijo, da ne bo naše ljudstvo prisiljeno do dejanj, kakoršne je možno preprečiti le pravičnim postopanjem.

Draži danes, draži jutri, — najpohlevnejši mora zgubiti potrpljenje.

„Slovenec“ „Edinosti“. — »Slovenec« piše: Tržaška »Edinost« je pričetkom tega meseca pričela izhajati po dvakrat na dan in sicer v svoji hiši, pod domačo streho. Ta vest je gotovo vzradostila vso ostalo Slovenijo, ki pazljivo zasleduje boj tržaških Slovencev za narodni obstanek. Požrtvovalni tržaški rodoljubi so s tem dejstvom dokazali javnosti, osobito pa svojim in našim skupnim nasprotnikom, da ni in ne bode utihnili slovenska beseda ob Adriji, da še živi čvrst, za svoja prava navdušen slovenski rod na braniku za dom in cesarja. Od srea čestitamo na tem vspehu tržaškim rodoljubom; »Edinosti« pa želimo poguma in sreče v skrajno neugodnih političnih razmerah v boju za našega naroda svetinje ter mnogo moralne in gmotne podpore.

Iz Mavhlinj nam pišejo: Od povsodi čitamo novosti in o napredku, le naše vasi se ne spomni nihče. Ali nimajo ljudje »korajže« za take reči ali se bojijo celó, ali kali?

Za danes samo to-le: Zraven dobro poznate veteranske glasbe se vežba tu v nas tudi godba na lok, katera obeta dobrih vspehov. Mlade moči napredujejo hitro; pa kaj bi ne, saj so večinoma svirači veteranske glasbe! Želeti bi bilo vztrajnosti. Naprej! Če hočemo odpraviti italijansko glasbo na lok z naših veselilnih odrov, n. pr. tržiško, učite se! Niti noviča v laške pantalone!

Prvi izlet napravi naš orkester na Velikonočni ponedeljek popoldne v Devin. Svirati bode pri rodoljubu gosp. Plesu različne slovanske komade.

Oblica.

Poskusa samomora. — Včeraj zjutraj se je vrغل 43-letni mešetar Alojzij Bartel v neki vodnjak za napajanje živali, nahajajoči se v ulici Torrente št. 28. Fran Dekleva in Ivan Puherle sta ga izvelela še o pravem času in rešila smrti. Dva redarja sta na to sprovela Bartela v bolnišnico. Sodi se, da je uzrok temu koraku bil slabo materialno stanje in nered — v možganah.

Kurjač Anton Nikon, bivajoči v ulici Mude veechia št. 3, je izpraznil na svojem domu že nekaj kozarec vina. Potem pa si je namešal v vino žveplene kisline ter tudi to izpil. Ker mu je bilo kaj slabo, so domačini poklicali na pomoč zdravnika z zdravniške postaje, ki je pregnal smrt.

Šolski muzej v proslavo cesarskega jubileja. — Prejeli smo in objavljamo: V proslavo in spomin na 50 letno vladanje Nj. Veličanstva cesarja Frančiška Jožefa I. je ustanovila »Zaveza slovenskih učiteljskih društev« v Ljubljani, »Šolski muzej«, ki se bo slovesno otvoril letos, prve dni avgusta povodom X. glavne skupščine »Zaveze slovenskih učiteljskih društev«.

V »muzej« se bodo sprejemali ti-le predmetje:

I. Podagogičsko-literarni proizvodi in sicer: 1.) Dela in razprave o pedagogiki in sicer a) občno vzgojeslovje; b) dušeslovje; c) zgodovina vzgojeslovja; d) šolsko zakonodajstvo; e) šolsko zdravstvo. 2.) Dela in razprave o didaktiki in sicer a) občno ukoslovje; b) podrobno (specijelno) ukoslovje; c) nazorni nauk, eitanje, računstvo, realije. 3.) Učne in pomožne knjige: Abecedniki; Berila; knjige za zemljepis in zgodovino, za prirodoznanstvo in prirodoslovje, za risanje in pisanje, za deška in dekliška ročna dela, za kmetijstvo i. t. d. 4.) Mladinski spisi: Teoretiški del o mladinskih spisih, o knjižnicah za mladino in o ljudskih (narodnih) knjižnicah, potem pravi mladinski spisi in sicer zabavni in poučljivi. 5.) Perijodični spisi: Strokovni listi, učiteljski koledarji, šematizmi in ročni katalogi. 6.) Godba in petje: Pesmarice, pevske šole, šolske narodne in cerkvene skladbe. 7.) Uradni spisi. II. Leposlovni proizvodi, ki so jih spisali slovenski učitelji (t. j.: ljudski, vadniški in meščanski učitelji, šolski nadzorniki in srednješolski profesorji). III. Metodsko-tehnični proizvodi (učila) in sicer: 1.) Učila za otroške vrtee: Predmeti (modeli) in podobe za nazorni nauk, pletarska dela, izšivalna dela, omariice (stolpi) za stavljenje, modelirska dela, igre in igrače. 2.) Učila za I. razred: Podobe in predmeti za nazorni nauk, čitalni in računski stroji, table, pisalno orodje in zvezki za I. razred. 3.) Učila za srednjo stopnjo: Predmeti in podobe za nazorni nauk, čitalni stroji, nazorni pripomočki za domoznanstvo, učila za risanje in lepomis. 4.) Učila za višjo stopnjo (meščanske šole): Modeli in podobe za nazorni nauk, aparati, oprave, predloge, karte, načrti, tabele, table, stojala itd. za računstvo, pisanje, zemljepis, zgo-

dovino, prirodoznanstvo (somotologijo), prirodoslovje, kemijo, telovadbo, godbo, deška in dekliška ročna dela, kmetijstvo i. t. d. 5.) Učila za nadaljevalne tečaje, za obrtne šole, obrtne nadaljevalnice in obrtne strokovne šole: Modeli in podobe za nazorni nauk, predloge, zbirke vzorcev i. dr. 6.) Učila za učiteljska: Predmeti in podobe za nazorni nauk, aparati, karte, podobe za psihologijo, geografijo, zgodovino, prirodoznanstvo (somotologijo), prirodoslovje, kemijo, kmetijstvo, ročna dela za kandidate in kandidatnje, IV. Šolsko orodje (šolska oprava): Klopí, table, stojala, katedri; telovadno orodje i. t. d. V. Šolske potrebščine: Zvezki, deržala, peresa, svinčniki, i. t. d. —

Vposlane stvari bo presojala razstavna sodnija — »Jury« — ter jih priporočala za rabo v ljudskih, meščanskih in srednjih šolah. Vsakemu predmetu bodi pridejan naslov razstavljen (izumitelja). Učila naj se vposljejo taka, kakoršna so v prometu pri trgovcih; če pa niso v prometu, naj se pa posljejo modeli, risbe ali načrti (če le možno barvani.) Želeti je, da se prilože učilom tudi popisi o uporabi, tvrdka, kjer se učilo izdeluje ali prodaja, cena, recenzije in priporočila. Vse predmete, ki ostanejo last muzeja, je vposlati najkasneje do dne 1. julija t. l. gospodu Jakobu Dimnik-u, mestnemu učitelju v Ljubljani.

Direktorij Zaveze slovenskih učiteljskih društev: L. Jelenc l. r., predsednik D. Česnik l. r., tajnik. Fr. Luznar l. r., blagajnik.

Narodno gospodarstvo.

Korist semnje za prebivalstvo. Audiat et altera pars! Tako treba, gospod urednik! Zato Vas prosim, da mi dovolite malec prostora, da bomo čuli obe plati zvona. Torej k stvari! Da ustanovljajo občine prav rade nove semnje, to se jim ne more zameriti — saj jim donesajo semenjske štantnine prav lepe dohodke; da se pa proglašuje pomnoževanje semnje kakor obče koristno za siromašno ljudstvo, kakor je to storil »opazovalec« v svojem poročilu o prvem semnju v Herpeljah, v katerem prosi naj se njegovo poročilo, očevidno v namene sebične reklame, ponatisne tudi v družih listih v »občno korist siromašnega ljudstva istrskega«, to zaslučuje vendar nekoliko resnega in treznega premišljevanja.

V prejšnjih časih smo imeli v naših krajih in menda tudi drugod le malo semnje. Ravno zato pa so bili ti semnji prav dobro obiskovani in, kdor je hotel kaj prodati, našel je tudi skoraj gotovo kupea, ker so ljudje štedili za ta semnje in so bili torej previdni s potrebnim denarjem. Taki semnji so bili res koristni, ker so dajali kmetu priložnost, da je lahko in dobro prodal nekatere poljske pridelke in zlasti živino, ki jo je več časa redil v ta namen, a z druge strani da si je nakupoval tega, česar je potreboval v hiši.

Sedaj pa imamo na pr. na Krasu na ozemlju, ki ni več nego kaka velika istrska občina, 8 mesečnih semnje in, Bog zna, koliko letnih semnje.

Posledica tega je, da prodajalec ne najdejo kupeev, kajti ne samo, da nima kmet o vsakem letnem času dovolj denarja, tudi nima toliko potrebe, da bi moral prihajati vsaki mesec po dvakrat, trikrat na semnje. To pa ne bi bila še taka nesreča, kajti kmet bi lahko doma ostal, kadar nima denarja. Toda ravno tu se pojavljajo zle posledice mnogih semnje.

Kmet namreč, ki je prej skoraj z gotovostjo mogel računati na kupea za svojo živino, mora se-

ZALOGA POHIŠTVA

tvrdke

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Via Riborgo 21 in Piazza veechia 2.

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal, vsakovrstnih slik, žimnic in pogrinjal. Na zahtevanje ilustriran cenik zastonj in franko. Naročeno blago se stavlja na parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

daj, ker ni toliko odjemalcev, obiskovati več se-mnjev, predno proda svoje živinče.

To je seveda zelo koristno za dotično občin-sko blagajno, oziroma za zakupnika semenjske štatinne, koristno je to tudi za tri, štiri vaške krč-marje, za kmeta pa je to velika škoda, kajti ne samo, da zamujava s tem mnogo dni dela, prisiljen je on tudi večkrat plačevati štatinno na sejmishču in seveda tudi trošiti za svoje želodčne potrebe. Mnogokateri kmet pa se tako navadi na pohajko-vanje in pijančevanje, in mesto da bi delal na pre-moženju, poprijemlje se pijače in igre.

Občinska glavarstva bodo seve vedno pripo-ročevala semnje; prvič radi dohodkov v občinsko blagajno in drugič v prav sebičnem interesu svo-jih členov. Šaj je znano, da obstoje povsod na kmetih občinska starešinstva skoraj večinoma iz krčmarjev, kakor najvplivnejših občanov.

Lahko se torej trdi, da so semnji koristni, ako jih je malo, da pa provzročajo veliko potrato narodne imovine in dela, če se preveč pomnožu-jejo — to je jasno kakor beli dan.

Koledar:

Danes v sredo. 6. aprila: „Sikst p. m.
Jutri v četrtek 7. „: Herman, sp.

Solnčni: Izhod ob 5. uri 25 min. **Lunni:** Izhod ob 6. uri 45 min.
Zahod „ 6. „ 41 „ Zahod „ 4. „ 40 „

Ta je 15. teden. Danes je 95. dan tega leta, imamo
toraj še 270 dni.

Zadnje vesti.

Pariz 6. Agencija »Havas« javlja iz Ka-diksa: Tri kompanije topničarstva in dva bata-ljona lovecev so bili ukreani na kanadske otoke.

Madrid 6. Pet bataljonov je dobilo nalog odpotovati v Havano. Bataljoni dobrovoljcev so bili oboroženi od topničarstva.

London 6. Iz Washingtona brzojavljajo, da bode poslanica Mac Kinleya sicer odločna, vendar pa ne proglasi neodvisnosti Kube. Zahtevala pa bode, da se zaustavi prelivanje krvi na otoku Kuba, povdarjaje, da je sedanje stanje na otoku nevz-držljivo ter da se mora Španjska odpovedati pra-vicam suverenitete nad Kubo.

Dunaj 6. Listu »Neue Freie Presse« brzo-javljajo iz New-Yorka, da je položenje sicer naj-resneje, vendar pa ni še popolnoma zgubljena nada, da se ohrani mir.

Frankobrod 6. Iz Washingtona javljajo, da vplivne korporacije protestantske protestujejo proti posredovanju papeža.

Dunaj 6. Tukajšnji diplomatiški krogi sma-trajo situacijo jako kritično; menijo celo, da se vojna med Španjsko in Ameriko ne da več pre-prečiti. Poslanica predsednika Združenih držav, da stavlja take zahteve, katerih Španjska nikakor ne more vsprejeti.

Madrid 6. Novinstvo izjavlja, da je sedaj vojna z Združenimi državami neizogibna. Vrhni poveljnik španske vojske bo maršal Martinez Campos.

London 6. V zbornici poslancev je izjavil Balfour, da po njegovem menenju ni Rusija ni Nemčija ne misliti žaliti Angleške v nje pravicah Kitaju. Dotična zagotovila Nemčije zadovoljujejo popolnoma. Rusija daje tu pa tam zagotovila, ki pa niso vedno enaka v obliki.

Angleška ne zahteva monopola v uplivu na Kitaj, preprečiti pa hoče nerazmerni upliv Rusije. Rusija je zadala hud udarec cesarstvu Kitajskemu, ko je zasela Port-Arthur, toda Angleška je opo-zorila Rusijo na nevarnosti, katerim se izpostavlja. Grey je izjavil, da zasedenje Wai-hai-wei-ja po Angležih ni še vstvarilo ravnotežja v razmerju sil. Zbornica se je odločila do 18. aprila.

Krakovo 6. Tukajšnji »Czas« javlja, da mi-nisterski predsednik grof Thun takoj po velikonoč-nih praznikih poda izjavo o načinu, kako naj bi se rešilo jezikovno vprašanje in označi tudi kako se misli vesti vlada glede na to vprašanje.

Spiritus sinapis compositus

ALGOFON

jedino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd.
Steklenica z navodilom stane le 20 nvč.

ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAVMARER (Ai due Mori) Piazza grande TRST
Paziti na ponarejanja.

Pri 4 letnih časih

Barriera vecchia št. 7

Prilika za praznike in novo leto. Velika zaloga zimskih ogrinjal (šjalov) v vseh barvah po gld. 3,60 in gld. 1,20. Zbirka frstanja v raznih risanjih od 20, 30 in 37 nvč. Moške srajce bele in bar-vane od 90 novč. naprej. Maje iz pliša za gospe po 65, 75 novč. in več samo v prodajalnici

Pri 4 letnih časih

Barriera vecchia št. 7

Slovenci!

Podpisani je odprl svojo gostilno v ulici **Molin grande št. 4**, uprav nasproti jav-nega vrta, kjer se točijo pristna **vipavska in istrska vina, kraški teran ter pivo** v sodč-kih in hoteljkah. Postreže z izvrstno domačo kuhinjo in pravimi kranjskimi klobasami. Nadejaje se obilnega obiska od strani slo-venskega občinstva beleži se udani

REP ANTON.

Zavod za uniformiranje in civilna krojačnica

Fraňa Jiras

ulica Caserma 9 — v Trstu — ulica Caserma 9

Priporoča se

za napravo uniform in civilnih oblek.

Postrežba poštena.

Zaloga vseh vrst za uniforme po tovarniških cenah.

Hotel Volpich

„PRI ČRNEM ORLU“ (AQUILA NERA)

TRST — Via S. Spiridione, Corso, Via S. Nicolò — TRST

Najbolj v središču mesta ter na novo opravljen.

KOPELJI, VOZ K VSEM VLAKOM.

V prtilju

„Restavracija Pilsen“ od F. Volpicha.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaela Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in spre-jemnice, žimne in peresnice, ogledal in železnih blaga, po cenah, da se ni batl konkurence.

100 do 300 gld.

zamorejo si pridobiti osebe vsakega stanu v vsakem kraju gotovo in pošteno, brez kapitala in rizika z razpečevanjem zakonito dovoljenih državnih papir-jev in srečk. Ponudbe pod naslovom **Ludwig Oester-reicher, v Budimpešti, VIII. Deutschegasse 8.**

PLUTE (ŠURI) ZA CEPLJENJE TRTE

prevrtane in preklane

izdeluje in prodaja v različnih vrstah in po najnižjih cenah

L. NAIRZ v TRSTU

ulica Torricelli št. 16.

Izvršujejo se naročbe le od 1000 komadov naprej.

Svetovni patent

viočilnih podplatov iz neogorljivega platna „asbest“.

Nova iznajdba, katera je poklicana ka-kor rezultat dolgih poskusenj in velikega truda, vzdržati nogo, jeden najvažnejših or-ganov človeškega telesa vedno zdravo. — Ne več transpiracij, kurjih oces, kožnih trdov, ozebkov, žuljev, ne potnih nog, vedno zaščitene proti mrazu in mokroti. Po kratki uporabi olajšanje hoje vsakemu, ki nosi čevlje z dr. Högges-a patentovanimi pod-plati iz asbesta. — Cena paru 1 gld. 20 nvč. ali M. 2.

Pošilja se le proti povzetju ali predplačilu zneska. — Prospekte, zahvale in pojasnila gratis in franko.

Glavna zaloga v Budapešti. Ogerska tovarna za čevlje VI. Eprekergasse št. 35. — Prekupce se lóče.

Komisijske zaloge

Mauthnerjevih slovečih semen

za zelenjad in ovetlice

v zaprtih, oblastveno čuvanih paketih,

z letnico „1898“

sè sodno upisano varstv. znamko „Medved“.

Dobijo se pri vseh večjih avstrijskih kupcih z mešaním blagom.

V vsakem kraju je poverjena komisijiska prodaja 80 vrst semena za zelenjad in evetlice samo jedni tvrdki.

Sveža, pristna semena od tvrdke **Edmund Mauthner** (Budapest, Andrassystrasse 23) smatrati se imajo le one, kjer so originalni paketi zaprti in kakor kaže zraven stoječa ilustracija, prevedeni sè sliko **medveda** in imenom

MAUTHNER.

SVARI SE PRED PONAREJANJI.

1898

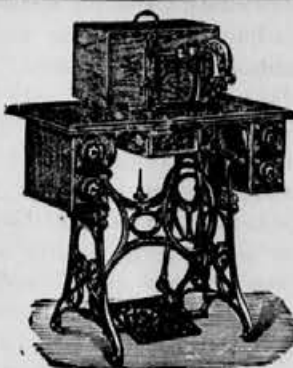
Mauthner's Samen.

Ansaatzzeit Ende Februar und März.

Saatweite: 20-30 cm. Abstand der Reihen, 10 cm. in der Reihe.

Bodenbeschaffenheit: Tieflocker, recht nahrhaft und nicht frisch gedüngt.

Mehanična delavnica

ANTONA SKERL-A V TRSTU,

Via S. Lazzaro št. 6, nasproti palače Salem.

Zaloga originalnih šivalnih strojev „Adria“ iz Budimpešte in koles iz najbolj slovečih notranjih in inozemskih tovarn.

Šivalni stroji se garantujejo pet let, kolesa eno leto.

Izvršujejo se poprave šivalnih strojev, koles, motorjev na plin itd.

Delavnica za briljantno nikliranje.

Zaloga vseh pripadkov za kolesa in šivalne stroje.

Postavljanje in popravljanje električnih zvoncev.

Prodaja — menja — najem koles.

Vsakovrstna popravljanja in naročbe izvršujejo se najnatančneje, brzo, po nizkih cenah.

